

ברמן הלפרט מגישים:

חבורת תריז

מנצחים את הנגיף

כתיבה: משה ארלנגר | איור: רפי דרוק

כעבר יומים... תריג החלו להסתגל למציאות החדשה.

תריג כאן גדי!
אני מזכיר לכם
שהגיע הזמן
להתפלל מנחה...

גדי תודה על התזכורת. סוף
סוף, יש לי סכה טובה לצאת
מחביות... כבר נמאס לי להיות
כל היום כבית בגלל איזה
נגיף קטנצ'יק שבכלל לא
רואים אותו... וחוץ מזה, שלוחי
מצוה אינם נזדקקים!

ישראל שלא תעזו לא שמעת
על חמירא סכנתא מאסורא? מה
שכתוב שלוחי מצוה אינו נזדקין
זה בזמן רגיל אבל היכא דשכיח
היזקא, שאני, כלומר איפה שמצוי
'מזיקים', הדיו טונה. לכן משרד
הבריאות אוסר ללכת לבית הכנסת
אפלו לתפלה. אבל אתה יכול
להצטרף למנין המרפסות, אני
שומע שמתחילים עוד חמש דקות.
אז צא כעת למרפסת, ומיד אחרי
התפלה קבענו את הלמוד היומי.

מנחה! מנחה!
מתחילים בעוד
חמש דקות!

אשרי יושבי
ביתך...

לפני מספר שבועות בבוסקה הסודי של 'חבורת תריג' ביער העמק...
נגיף קורונה החל להתפשט בישראל, אך על פי ההנחיות צדו היה
מתר להתאסף בקבוצות של פחות מעשרה בני אדם, ותריג, לא ותרז
על המפגש והלמוד היומי בבוסקה.

תריג, שימו לב, הודעה
חשובה בהתאם
להנחיות העדכניות של
משרד הבריאות, החל
ממחר בבוסקה סגורו

אבל איך נשמר על
הלמוד היומי? מספיק
קשה לי עם זה שאין
למודים בתלמוד תורה.

לגבי הלמוד גדי, יש
לי פתרון טכנולוגי...
נוכל לתקשר בינינו
בעזרת מכשירי
הקשר ונלמד כל
יום בשעה קבועה
בשיתת ועידה.

חברים, אני מאוד מקוה
שכל הספור הזה של
הנגיף, אז סתם הגזמה,
ושבעוד יום יומים
יתברר שזה כלום...

בעזרת השם ישראל,
נצליח להתגבר על
הנגיף, אבל זה לא הולך
להיות כל כך מהר. הנגיף
מתפשט במהירות והדרך
היחידה לצצר אותו
היא להשמע להנחיות
ולהשאר בבתים.

החדר של
לנוס

**נשמעים
להנחיות
משרד
הבריאות!**

ששש... שולמית את
עושה לי בושות... רק
זה חסר לי שהחברים
שלי ישמעו אותך... את
לא רואה שאני בשיחה
חשוכה?

א-מ-או תנחום כבר
שעה בטלפון, תגידו
לו שוסיס, אני צריכה
להתקשר לדיצה
השכנה...

**טוק
טוק!**

שלום, שולמית
יכולה לצאת
לרגע לחדר
המדרגות?

ממש לא דיצהו בזמן הזה, אנונו אפלו
לא הולכים לבקר את סבא וסבתא. עוד
מעט תנחום וסיים את השיחה ותוכלי
לדבר עם שולמית בטלפון.

תנחום צודק!
הגויף מאוד
מסכן, וצריך
להרבות
בתפלות. אך
כל הרבנים
פסקו שצריך
להשמע
להנחיות
משרד
הבריאות
ואסור לצאת
מהבית רק
אם זה לצורך
חינו!

חס וחלילה אסור לצאת
החוצה - לא כדי לדבר
עם השכנים ובטח
שלא לשחק אתם! אז
צדיף קצת חסר נעימות
מאשר לקחת סכונ של
להדבק או להדביק
חלילה!

אם לא תתנו לי
לדבר בטלפון, אני
אצא לדבר אתה
בחדר המדרגות!
כאן, מעבר לדלת.
כבר לא נעים לי
ממנה...

ששים שניות? זה המון מים... ברוך השם שהיתה לנו שנה גשומה.

את הידים מסבנים היטב עם סבון נוזלי ושוטפים במים זורמים במשך שנים שניות לפחות!

גם אני אשטף עכשו את הידים, בגלל שהתעטשתי בסביבה שלי. בכלל, צריך להקפיד לשטף את הידים כמה פעמים ביום - אחרי כל מגע עם אדם או משטח, בשינוסים הביתה, ובצורך לפני הכנת מזון ולפני שאוכלים.

**נלחמים
בנגיפים -
שומרים על
היגיינה!**

בביתו של רובי, תקף את דינה עטוש פתאומי, מתוך הרגל היא שלחה את כף ידה לכסות את פיה. רובי מהר להצמיד אותה על טעותה והסביר לה שאם אין לה ממתטה, היא צריכה להתעטש למרפק.

ככה זה בסדר רובי?

כן דינה. אבל עכשו עליך לשטף ידים...

לשטף ידים? למה? זה סך הכל היה אפצ'י קטן, בכלל לא התלכלכתי.

בגלל שבהתחלה התעטשתי לתוך היד, כף היד שלך מכסה בנגיפים שיצאו מהפה שלך בזמן העטוש.

שטיפה בסבון ומים מקטינה את הסכון להדבק בנגיף. ובכלל, בעת הזאת, שמירה על היגיינה ומרחק מאנשים מצילה חיים.

אם נגיף קורונה כל כך מסכן, מה עוזר לשטף ידים?

תודה על הדאגה רובי, אבל זה רק שעול עונתי... אין צורך להתקשר למוקד מד"א בכל פעם שמישהו משתעל, אלא אם בנוסף לשעול יש חום או קשי בנשימה.

דינה-רינה, חכו לי ליד הכיור, אני מביא מגבות!

הי, אבא, מה זה השעול הזה? אתה מרגיש טוב? אולי קדאי שתתקשר למוקד מד"א ותתייצץ אתם?

תריג החליטו להכין לעצמם בוטקה פֶרְטִי - כל אחד בביתו. ישראל הכין בוטקה מאהל השיולים המשפחתי, אך לרצ המזל רגליו הסתכנו בקשתות האהל...

תריגו מישהו יכול לבוא ולהציל אותי? הסתבכתי כאן לגמרי!

ישראל, אתה יודע שאם לא הנגיף תוך רגע כלנו היינו אצלך... הרי אנחנו תמיד ראשונים לצור. אבל כפי שאנחנו יודעים להיות הראשונים לכל משימה, אנחנו יודעים שעכשיו הזמן להשאר בבית.

רגע ישראל, מתר לצאת החוצה כדי לרוקן את האשפה?

טוב... אני מבין שאצטרך להסתדר בלחות עצמי... ואני צריך לצאת להוריד את האשפה...

הרחוב ממש ריק מאנשים...

אבא שלי הסביר לי שרקון האשפה נחשב 'צרך חיוני'. בהתאם להנחיות משרד הבריאות גם ביציאה חיונית יש לחבט מסכה, להמנע ממגע עם אנשים או משטחים וכשחוזרים הביתה, שוטפים היטב את הידיים במים וסבון, כי רוב האנשים שנדבקו, נדבקו ממגע עם אנשים שלא ידעו בכלל שהם נשאים של הנגיף.

אבא, אתה יוצא להסתובב בחוץ? זה לא מסכן?

אתה צודק ישראלו לצאת סתם, אסור אבל אני - כמתנדב בלוחות ההצלה - יוצא לצורך חיוני... והפעם, להעברת חולי קורונה למלונות.

איך יודעים שמישהו נדבק בגיף וחלה בקורונה?

מי שיש לו חם גבוה מעל 38 מעלות ואחד או יותר מתסמיני המחלה, נכנס לבדוד, מתקשר למוקד מד"א והם מפנים אותו לבדיקה. אם מתברר שהוא חולה, הרופאים מחליטים על פי המצב שלו אם לאשפז אותו או לבדוד אותו בבית.

אז למה החולה הזה מפנה למלונות ולא לבית החולים?

כי ברוך השם, החולה הזה במצב מאוד קל, אבל הוא מתגורר בדירה קטנה שבה יש הרבה ילדים וכדי למנוע הדבקה של בני המשפחה, אנחנו מצבירים אותו לבדוד במלונות מיוחדת כשרה למהדרין ובפקוח משרד הבריאות ופקוד הערף.

הדלת בביתו של גדי נפתחה וכפתח עמד מנחם, אחיו הגדול של גדי שחזר מהישיבה...

ש-ל-י-ם!

הי, מנחם הגיע שאף אחד לא יתקרב אליו הוא בא במגע עם חולה קורונה, ועל פי ההנחיות הוא צריך להפגוש ישר לבדוד.

גדי, גדי, אתה מגזים... עברו כמה ימים ובכלל אין לי שום תסמינים... אמנם הייתי בקרבת חולה מאמת אבל כמה סכויים יש שנדבקתי? חוץ מזה שאנחנו משפחה...

זה בכלל לא משנה אם אנחנו משפחה או לאו כדי למנוע הדבקות ההנחיות הן ברורות: כל מי שחזר לבדוד צריך להפגוש לחדר ולא לצאת ממנו.

אז לפני שמנחם, נכנס לבדוד אני יכול לקחת ממנו את החמש שלוש?

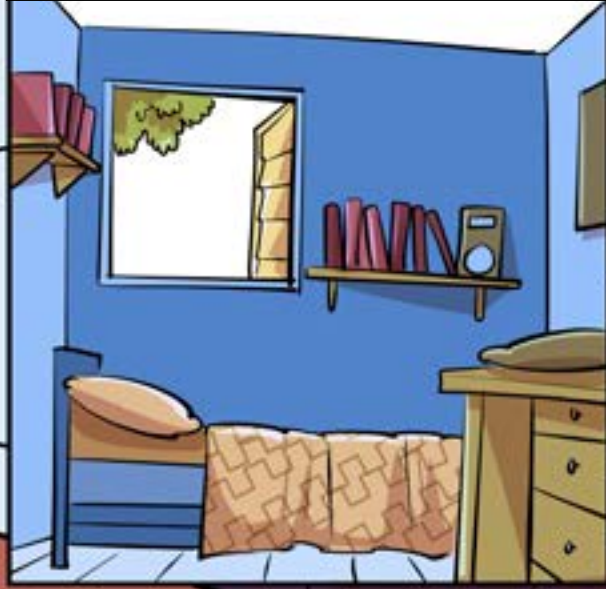
לא, אסור להשתמש בחפצים ששויכים לאדם כבדוד, גם לא בסדור ואפילו לא בתפילין... אלו ההנחיות. אני מבין את הקשי, אך אין ברירה... אבל אל דאגה מנחם, פנינו עובדים את החדר הישנים שיש בו חלון, שם תשנה עד שתקופת הבדוד תסתיים, וכלנו צריכים ללמוד את כללי הזהירות הנדרשים:

צריך להכין למבדד שתי שקיות, אחת לאשפה והשנייה לכביסה - אותן המבדד קושר היטב ומניח מחוץ לדלת החדר.

חייבים לשטף את הידים בסבון ומים לפני ואחרי הכנת האכל למבדד, אסור להכניס אליו לחדר, ולכן, את האכל מניחים מחוץ לדלת ומשתמשים בכלים חד פצמים.

לנוחיות, מתר למבדד לצאת לזמן קצר - אבל רק עם כסו של האף והפה במסכה או בכסוי כד ולא להתקרב לאף אחד מבני המשפחה.

במהלך השעות בחדר, על המבדד למדוד חם כל כמה שעות ואם הוא מתחיל חלילה לפתח תסמינים או חם יש להתקשר מיידית למוקד מד"א להתיעצות.

ההתאונות מפני הנגיף מחיבת הביטת מסכה בזמן דבור או שהיה עם אנשים זרים בחלל משתף ושמירת מרחק של שני מטרים לפחות בין בני אדם.

נגיף קורונה עובר ומדביק במספר דרכים:

שעול או עטוש ואפילו דבור משתחררים חלקיקים בלתי נראים ממערכת הנשימה שעוברים באויר ומדביקים כל מי שנמצא בסביבה. את הרסיסים הקטנים אי אפשר לראות והם יכולים להשאיר באויר זמן רב, גם הרבה אחרי שהחולה עצב את החדר.

נגיף קורונה היה מוכר לעולם הרפואה כנגיף שפוגע בבעלי חיים ושמו נתן לו משום שמבצע לעדשת המיקרוסקופ נראה הנגיף כאלו הוא חובש מעין כתר. קורונה = כתר בלטינית.

ההתפרצות של נגיף קורונה החלה בחדש כסלו. הרופאים לא הכירו את הנגיף המסתורי ולא ידעו איך לשלם במחלה שפוגעת בראות וחדרכי הנשימה.

לנגיף קורונה תוחלת חיים שגעה בין 3 שעות ל-3 ימים. ולכן חשוב לשטף ידים פעמים רבות ככל האפשר באמצעות סבון ולשטף תחת מים זורמים לפחות 60 שניות, ולנגב את הידים במגבת יר חד פעמית.

כדאי להמנע ממגע ישיר עם משטחים העלולים להיות מזהמים ולחבש כפפות במדת הצרה.

חשוב להמנע ממגע באזורי ההדבקה שהם האף, הפה והעיניים. אם אין ברירה, נתן להשתמש בממחטת יר חד פעמית.

הדרך היחידה להאט את התפשטות נגיף קורונה ולמנע התפרצות קטלנית היא לבודד את האנשים ולמנע התקהלויות והתכנסויות.

נגיף קורונה מדבק במיוחד. אם בשפעת עונתית מספר האנשים שכל אדם חולה מדביק הנו 1.2 בקורונה, ממצע ההדבקה עומד על פי כמה וכמה (100 המון).

אט אט ביוד ויוד מדינות בעולם נחתו אנשים שהגיעו ממקומות בהם התפשט הנגיף והם הדביקו עוד ועוד אנשים מבלי לדעת שהם בצעמם נגועים בנגיף קורונה. נכון להיום כמעט שאין מדינה בעולם שאין בה חולים ולפני כמה שבועות הודיע ארגון הבריאות העולמי שההתפרצות של קורונה היא מגפה עולמית.

סבתא אזולאי הבינה שהשנה, לראשונה עליה לחגג את ליל הסדר בלי המשפחה ובלי אורחים, היא היתה צצובה ותריוג החליטו לעשות לה הפתעה ולשמח אותה ובכל יום הם התקשרו אליה בשיחת ועידה שרו לה שירי פסח ושתפו אותה בדברים משמחים.

והיא שצמדה לאבותינו... והקדוש ברוך הוא מצולנו מידם...

סבתא, יש לי פרוש מיוחד על הגדה של פסח שהכנתי במיוחד בשבילך...

אי-טרי-לי- ליי... תריג, כמה שאני מתגעגעת אליכם...

סבתא, אנתנו מקוים שבמיד קצת זמן - אם כלם ישמרו על הכללים - הקורונה תעלם מהעולם בצורת השם, ונוכל לבוא לבקר אותך בקרוב! אז תשמרי לי מהעוגה של פסח במקפוא...

סבתא, גם אנתנו מאוד מתגעגעים אליך. אז באמת תקופה לא קלה אבל כשכלם מצטרפים למאמץ, גם את נגיף קורונה ננצח בצורת השם!

כמה ימים לפני פסח, הטלפון בביתו של תנחום צלצל... על הקו היתה סבתא אזולאי שבקשה את עזרתם של תריג.

תנחום, כבר הרבה זמן לא הגעתם לבקר אותי... אני באמצע הבשולים וחסר לי כמה דברים... ואני צריכה תרופות מהבית של המרקחת.

סבתא אנתנו מאד רוצים לבוא, אבל אסור לנו להגיע אליך הביתה... זה עלול לסכן אותך. למרות שאנתנו הולדים לא נמצאים בקבוצת הסכנו, אנתנו עלולים להדביק אותך, ולר הנגיף ממש מסכנו!

והרבנים פסקו שחייבים להשמע להוראות משרד הבריאות ועל פי ההוראות אסור לאף אחד לבקר אותך. אבל אל תדאגי, את כל מה שאת צריכה נדאג להביא אליך.

הא, זה פסק של הלכה והרופאים אומרים שאסור? ואי ואי ואני עוד רציתי ללכת לקווקה...

אבא של ישראל כאיש צות חרום רפואי התנדב לרכש עבור סבתא את מוצרי המזון והתרופות. הוא הניח את השקיות ליד הדלת וצלצל בפעמון.

תודה רבה לך אבא של ישראל, אתה במרחק של 2 מטר, נכון? אני לא רוצה להדבק בקורונה הזו.

סבתא, שיהיה לך לבריאות, תשמרי על עצמך, ואם את אפלו קצת לא מרגישה טוב, תתקשרי מיד למוקד מד"א 101 ויבואו לבדק אותך.

"ונשמרתם מאד לנפשותיכם!"

לפח

לא יוצאים מהבית אלא כדי לקנות מזון ותרופות או לעבודה חיונית.

בשיצאים החוצה חובשים מסכה ושומרים מרחק של לפחות 2 מטר בין אדם אחד לשני.

לא נתארח אצל אחרים, ולא נארח בבית שלנו, אף אחד!

נכבד את סבא וסבתא - וגודא שיש להם אכל ותרופות. את מה שצריך להביא להם, נשאיר מחוץ לדלת! לא נכנסם לביתם ולא נחשף אותם למחלה.

נשמר על הפרדה מכל מי שנמצאים בבידוד ונתפלל להחלמתם המהירה.

נקפיד לטל ידים וגם לסבן אותן, ולא נעשה שמוש בכלים משתפים, כדי לא להדבק בנגיף.

אם אחד מבני המשפחה יסבל מחס, משעול או מקצר נשימה, נתייעץ מיד עם מד"א.

נקים בהדור את הצווי של "ונשמרתם מאד לנפשותיכם!" ונקפיד על הוראות משרד הבריאות והרפנים.

בעזרת השם, ביחד ננצח את נגיף קורונה!